

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
în America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Ce pofteste biserica?

— Pofteste jertfă și osteneală pentru mântuirea sufletelor noastre. —

De Dr. IULIU FLORIAN, canonic.

Ne-am dat acum cu știrile ce ne sosesc dela credincioșii noștri, că umblă pe sate amăgitori, cari îi sfătuiesc să-și lasă legea apucată din părinți și să treacă acolo, unde li-se spune că nu trebuie să plătească nimica, toate le capătă în cinste. E lesne de înțeles că cu astfel de apostolie ușor poți zăpăci mintea plugarului cinstit, care după atâtea sarcini ce are pe umeri, e bun bucuros, dacă scapă de datorințele ce le are față de biserică și preot. Dar lucrul nu stă tocmai așa cum se spune în făgăduiala de care am pomenit.

Se prea poate că oamenii cari te chiamă la altă lege, să-ți deie ceva, ca să te aibă între ei. Dar atâta tot. Mai târziu va trebui să porți și tu sarcinile bisericii tale, ca toți creștinii, căci legea nu îngăduie ca o biserică să-o fie statul și alta credincioșii. Statul trebuie să fie drept față de toate credințele țării.

Dar să ne gândim fraților așa cum trebuie să se gândească un creștin. Să ne gândim la mântuirea sufletului și să nu vindem acest suflet așa cum vinzi o marfă sau o vită, ce o duci la târg. Mântuirea sufletului nu se poate cumpăra pe nici un preț în lume. Sufletul ni-l putem mântui numai cu multă osteneală și jertfă. Biserica este casa aceea, unde tu îți cauți liniștea sufletească și mângăiere în clipe de amărăciune. Preotul este slujitorul altarului, care-ți varsă în suflet aceasta mângăiere.

Nu statul are dar lipsă de biserică și de preot, ci tu ai lipsă, sufletul tău. Tu trebuie dar să ostenești pentru această biserică și orice jertfă aduci pentru ea, pentru tine o aduci, pentru mântuirea sufletului tău. Cine vrea biserică în cinste, cine vrea preot fără să-l ajute cu ceva, acela nu pune nici un preț pe sufletul lui. În comuna Nearsova, aproape de Huedin, o mână de oameni și-au făcut o biserică frumoasă de peatră, numai ei

din puterea lor. Toată lumea laudă dragostea și credința acestor creștini harnici, cari pot zice că: asta-i biserica noastră, am făcut-o noi cu truda noastră și nu din mila altora. O biserică făcută din lucrul mânilor tale și cu sudoarea feții e mai primită înaintea lui Dumnezeu, decât cea făcută pe banii altora. Asta o știe și o simte creștinul care a muncit la ea, căci merge cu dragoste la sf. slujbă când aude toaca cioplită din bănișorii ce i-a agonisit el.

Alți creștini stau cu mâinile în sân și așteaptă pe vre-un târgoveț de suflete, ca să-și vândă credința pe care nici nu au avut-o, pentru biserică și popă de pomană.

Biserica unită nu poate face astfel de apostolie, nu poate făgădui biserici în cinste, căci nu se poate lăuda cu bogății mari. „Aur și argint nu am”, precum a zis sf. Apostol Petru. Cu un lucru se poate lăuda însă această biserică, și acest lucru este credința care se razimă pe stânca, pe care a întemeiat Hristos biserica Sa.

Biserica unită cu Roma ne învață că singura cale, care duce la mântuire, este munca cinstită, jertfa, osteneala, suferința pentru biserică și credință. Asta este calea pe care au mers strămoșii noștri Romani veacuri de-arândul, suferind chinurile celea mai amare pentru credința, pe care o mărturisim și noi azi.

Dacă vrem dar să ținem legea strămoșească, să ne punem pe muncă, să aducem jertfe pentru biserică, să fim gata să suferim și prigoniri pentru credința noastră. Așa au făcut creștinii cei înflăcărați ai timpurilor vechi, așa trebuie să facem și noi dacă trebuie. Credința nu-i marfă de vânzare. Să ținem deci la credința noastră. *Aceasta este adevărata lege strămoșească, legea suferinței și a prigonirilor pentru credința adevărată.*

Congresul viticultorilor din țară. În săptămâna trecută s'a ținut la Iași adunarea generală a cultivatorilor de vii din întreaga țară. Au luat parte la aceasta adunare I. P. S. Mitropolit Pimen al Moldovei, d. I. Teodorescu, director în ministerul de agricultură și foarte mulți cultivatori de vii din țară.

Toți vorbitorii au arătat răul cel mare ce urmează din cauza beuturilor bețive. Cu deosebire dl profesor Parhon dela Universitatea din Iași, a arătat, că celea mai multe boale, ca tuberculoza, bolile de ficat, de inimă și de stomac sunt o urmare a beuturilor bețive. Tot asemenea și fărâdelegile, bătaile și omorurile celea mai multe se întâmplă tot din cauza beției. Dintre toate beuturile bețive, singur vinul cuprinde mai puțin spirt și astfel e mai puțin primejdios atât pentru sănătate cât și pentru nimicirea averii.

Primejdia beuturilor bețive au arătat-o și d. Cazacu, inspector șef sanitar și d. colonel Manolache, iar d. Teodorescu, în numele ministrului de agricultură, a spus că cererile cultivatorilor de vii vor fi ascultate și împlinite, iar cultivatorii de vii vor fi ajutamați așa ca viile se poată ajunge iar la dezvoltarea ce au avut-o mai demult. La urmă s'a hotărât să se ceară oprirea folosirii spirtului fabricat din cereale și cartofi, fabricile de spirt să fie luate de stat, iar prețul spirtului să fie mărit așa de tare, încât să nu se mai poată cumpăra, și nici să nu se poată folosi pentru falsificarea vinurilor. Vinul să fie liber la vânzare și scutit de ori ce taxe. Vii să nu se mai planteze decât numai la șes.

Albinele imprăștiie o ceată de bătauși. La un gospodar fruntaș dintr'o comună din Banat în zilele trecute a fost ospăț. Intre câțiva flăcăi cari au luat parte la nuntă s'a iscat o ceată care a ajuns până la bătaie. Pe urmă toți nuntașii s'au încăierat.

Gospodarul casei văzând că bătaușii pun mâna pe băte și pe cuțite și aducându-și aminte că din bătaia aceasta se poate face și moarte de om, aleargă repede în stupină, iea o coșniță plină cu albini și merge cu ea în casă, unde bătaia curgea strună. Scutură stupul între bătauși. Albinele înprășindu-se au încăierat pe bătauși, înțepându-i cu acul pe toate părțile. Bătaușii îngroziți de înțepăturile albinelor, au fugit văietându-se care încotr'o, lăsându-se de bătaie. Minunat leac la încăierări!

Marea nenorocire din Japoia. În Japoia a fost în ziua de 22 Aprilie o groaznică furtună, care a aprins casele și a prăpădit oameni. Peste 600 de case au fost dărâmate, 60 de corăbii de pescari au fost înecate și au murit 20 de oameni.

Evangelhia Duminicii.

Dumineca Samarinecei,
Ioan 4, 5-42.

In vremea aceea a venit Isus în cetatea Samariei, care se cheamă Sihar, aproape de satul, care l-a dat Jacob fiului său Iosif. Și era acolo fântâna lui Iacob. Iară Isus, ostenit de cale, ședea acolo la fântână; și era cam la al șaselea ceas. Venit-a o femeie din Samaria să ia apă. Zis-a ei Isus: „Dă-mi să beau”. (Pentru că ucenicii lui se duseseră în cetate să cumpere bucate). Deci a zis lui femeia Samarineancă: „Cum de tu, fiind Jidov, ceri să bei dela mine, femeie Samarineancă? Căci Jidovi nu vorbesc cu Samarinenii”. Răspuns-a Isus și a zis ei: „De ai ști darul lui Dumnezeu și cine este care grădește fie: dă-mi să beau, tu ai fi cerut dela dăsul, și ți-ar fi dat apă vie”. Zis-a lui femeia: „Doamne, nici nu ai cu ce scoate apă, și fântâna este adâncă; dară apă vie de unde ai? Au doară tu ești mai mare decât Iacob, Părintele nostru, carele ne-a dat nouă fântâna aceasta, din care și el a beut, și feciorii lui, și dobitoacele lui?” Răspuns-a Isus și i-a zis ei: „Tot celce va bea din apa aceasta, va înseta iarăși. Inșă celce va bea din apa, pe care eu o voi da lui, nu va înseta în veac. Ci apa, pe care o voi da lui, va fi întru el izvor de apă curgătoare în viața de veci”. Zis-a către dânsul femeia: „Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să nu mai vin aici să iau apă”. Zis-a ei Isus: „Mergi și cheamă pe bărbatul tău, și vino aici”. Răspuns-a femeia și i-a zis lui: „Nu am bărbat”. Zis-a ei Isus: „Bine ai zis: nu am bărbat, căci cinci bărbați ai avut și acum pe cine-l ai nu-ți este bărbat: iată adevărat ai zis”. Zis-a lui femeia: „Doamne, văz că proroc ești. Părintii noștri s'au închinat în muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde se cade a se închina”. Zis-a ei Isus: „Femeie, crede-mă, că va veni vremea, când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu veți închina Tatălui. Voi vă închinați căruia nu știți: noi ne închinăm căruia știm, căci mântuirea din Jidovi este. Ci vine vremea, și acum este, când închinătorii cei adevărați se vor închina Tatălui cu spiritul și cu adevărul, căci și Tatăl astfel de închinători caută. Spirit este Dumnezeu, și cine se închină lui, se cade să i-se închine cu spiritul și cu adevărul”. Zis-a lui femeia: „Știu că va să vie Mesia (carele se cheamă Hristos); când va veni acela, ne va spune toate”. Zis-a ei Isus: „Eu sunt, celce grăiesc cu tine”. Și atunci au venit ucenicii lui și se mirau că grăia cu femeia; însă nimeni nu i-a zis: „Ce cauți?” sau: „Ce grăiești cu dânsa?” Iară femeia și-a lăsat vatra, și a mers în cetate, și a zis oamenilor: „Veniți și vedeți pe omul, carele mi-a spus mie toate câte am făcut; au doară acela este Hristos?” Deci au ieșii din cetate și au venit la dânsul. Iară între acestea l-au rugat pe el ucenicii, zicând: „Dascăle, mănâncă!” Inșă el a zis lor: „Eu am a mânca bucatele, pe cari voi nu le știți”. Iară ucenicii grăiau între sine: „Au doară l-a adus cineva să mănânce?” Zis-a lor Isus: „Mâncarea mea este, să fac voia celui ce m'a trimis, să săvârșesc lucrul lui. Au nu voi ziceți: Inșă patru luni sunt și secerișul vine. Iată zic vouă: ridicăți ochii voștri și vedeți holdele, că sunt albe și aproape de seceriș. Și celce va se-

ceră, plată va lua; și va strânge rodul întru viața vecilor, ca să se bucure împreună și celce samână și celce seceră. Căci de aceasta este cuvântul adevărat, că altul este celce samână și altul cel ce seceră. Eu v'am trimis pe voi să secerăți, unde voi nu v'ați ostenit: alții s'au ostenit și voi ați intrat întru osteneala lor”. Iară din cetatea aceea mulți au crezut întru dânsul din Samarineni pentru cuvântul femeii, care mărturisea: „Mi-a spus toate câte am făcut”. Iară dacă au venit la dânsul Samarinenii, l-au rugat ca să rămână la ei; și a rămas acolo două zile. Și cu mult mai mulți au crezut pentru cuvântul lui. Iară femeii-i ziceau: „De acum nu mai credem pentru vorba ta, căci înșine am auzit și știu, că acesta este într'adevăr Mântuitorul lumii Hristos”.

* * *

Frumoasa evanghelie de astăzi ne conduce în Samaria, în una dintre cele trei provincii jidovești, cari sunt: Iudea, Samaria și Galilea. Siharul este orașul de înmormântare al lui Iosif, fiul lui Iacob. Era tocmai la a șasea oră din zi, adică, după cum numărăm noi ceasurile, pe la 12 ore, când a ajuns Isus la fântâna lui Iacob, s'a întâlnit cu Samarineanca și i-a cerut apă de beut. Apă vie numiau jidovii apa de izvor, adică apa curgătoare, spre deosebire de apa adunată în fântâni. Și Samarineanca așa l-a și înțeles pe Isus, pe când Isus a înțeles sub apa vie învățăturile sale, cari întocmai așa potolesc setea cea spirituală, ca apa cea naturală setea cea trupească. De aceea și zice mai târziu Mântuitorul: „Celce va bea din apa care eu o voi da lui, nu va înseta în veci”. Aceste cuvinte ale lui Isus înseamnă: Dacă omul, crezând, primește în sine pe Hristos cu darul și cu adevărul lui, atunci Hristos în dânsul va fi izvor de viață. Omul atunci nu mai viează el, ci Hristos viează întru dânsul. Toate faptele cele bune, pe cari le face un astfel de om, purced din acest izvor, ca râul din izvor, și aceste fapte vor fi, cari îl vor duce la viața de veci.

Ceeace este apoi greu de înțeles din evanghelia de astăzi este credința greșită a Samarinenilor, cari credeau că Dumnezeu nu primește rugăciunile oamenilor, numai dacă se rostesc în biserică de pe muntele Garizim, pe când Jidovii credeau că adevăratul loc de închinare este biserică din Ierusalim. Domnul nostru Isus Hristos arată femeii Samarinece, că va veni vremea, când închinarea către Dumnezeu se va face în spirit și în adevăr, adică nu numai cu fapta, cum făceau Jidovii, ci cum se face astăzi, prin sfânta liturghie, care se poate face ori unde și se face atât cu fapta cât și cu gândul.

Foarte interesantă este tâlcuirea Domnului despre seceriș. Iată cum trebuie să se înțeleagă aceasta: Jidovii, când sămănau și se obosiau cu această lucrare, aveau obiceiul să spună proverbul: „Inșă patru luni sunt și secerișul vine”, ca până ține lucrul cel greu al sămănatului să se mângâie, aducându-și aminte de vremea cea veselă a secerișului. Iară cuvintele: „Ridicați ochii voștri și vedeți holdele, că sunt albe și aproape de seceriș” le zice Isus despre locuitorii din cetatea Sichem, cari venira din cetate la dânsul, așa că înțelesul e: „Proverbul zice: Dacă s'a sămănat patru luni trebuie așteptat, până se va putea seceră. Cu totul altfel stă lucrul cu secerișul meu cel sufletesc. Aici urmează după sămănat îndată secerișul, venind Sicheimitii la mine, cu inima gata spre a mă primi, așa că voi îi puteți primi pe ei asemenea unui rod copt în biserică, și apoi îi puteți păzi spre viața de veci”.

Sub cuvintele: „Altul este celce samână și altul celce seceră” este a se înțelege faptul că Moisi și prorocii precum și el însuși Domnul

sunt cei ce au sămănat și au pregătit așazicând pământul prin propovăduirea lor. Mai târziu apoi au făcut seceriș bogat în Samaria: Filip, Petru și Ioan, dupăcum ni-se arată în Faptele Apostolilor, adică au întors pe mulți Samarineni la religia creștină.

* * *

Samarinenii au primit cu drag învățăturile Domnului și l-au rugat să rămână la ei. Iară Isus a și rămas la ei două zile.

Ce deosebire mare între Jidovi și între Samarineni! Jidovii se țineau pe sine curați iară pe Samarineni spurcați. Cu toate acestea Jidovii cei curați, înaintea cărora a făcut Isus toate minunile sale, au voit să-l ucidă de atâtea ori cu pietri și-n urmă l-au chiar omorât. Pe când Samarinenii cei spurcați, îndată ce le-a spus femeia că acesta este un proroc, au venit și l-au chemat la dânsii. Jidovii rămân răi și necredincioși, cu toate că au văzut atâtea minuni, pe când Samarinenii i-se închină și-l primesc în cetatea lor, pentru o singură minune. Samarinenii se pot mândri cu tot dreptul că au crezut fără de minuni, pe când ticăloșii de jidovi nu încetează a cere minuni și a-l ispiti într'una.

Noi oare cui ne asemănăm? După atâtea minuni și învățături câte le face Domnul zilnic între noi, credem noi oare întru dânsul? Simțim noi oare apa aceea vie, care trebuie să se prefacă întru noi în izvor de apă curgătoare întru viața de veci?

Mai este apoi ceva. Ori credem ori nu, întru Isus, el cunoaște toate faptele și gândurile noastre. El știe despre unul fiecare dintre noi, cum trăim și ce viață ducem. Dacă Samarinecei i-a știut descoperi toată viața ei cea păcătoasă, nouă încă ne va spune la judecata din urma, ce viață am dus aici pe pământ, păzită-am curată taina sfântă a căsătoriei, păstrat-am curățenia sfântă, implinitu-ne-am poștele cele spurcate ori încunjurat-am prilejurile păcatului. Să nu ne amăgim deci, că toată viața noastră va fi cunoscută tuturoara la judecata din urmă.

IULIU MAIOR.

Cum se lucrează bumbacul. De vre-o câțiva ani și la noi în țară au început oamenii să cultive bumbac. Bine fac, căci prin cultivarea bumbacului scăpăm și țara și ne scăpăm și pe noi de un mare bir pe care trebuie să-l plătim țarilor străine.

Vremea când se sămână bumbacul este luna Aprilie, când se sămână și porumbul. E bine ca pământul să fie arat încă din toamnă, iar înainte de sămănare se mai ară odată.

Bumbacul se sămână în cuiburi. În fiecare cuib se pun 2-3 semințe. După ce a răsărit se prășește de două sau trei ori ca și porumbul. Prin Iulie-August începe să înflorească. Mai târziu floarea se închide și se face ca o gogoasă. Prin Septembrie gogoasa e coaptă și creapă în mai multe părți, ieșind din ea scame multe, asemănătoare cu scamele de polămidă. Acestea scame sunt bumbacul. În sucul gogoasei se găsește semința.

Gogoșele se culeg prin Octombrie.

Se obicinuește să se facă și răsad de bumbac. Mai ales se face răsad din semința adusă din țările mai calde, care încă nu e obicinuită cu vremea mai răcoroasă de pe la noi.

Răsadul se udă de 2-3 ori pe săptămână până se prinde bine.

Sămânța culeasă la noi în țară, se poate pune deadreptul în pământ, fără să se mai ude.

În anul trecut peste o sută de săteni din țară au sămănat bumbac și le-a reușit foarte bine. Să facem peste tot locul încercare și să sămănam bumbac. Sămânța de bumbac se împărțește în cinste dela Stat prin consilierii agricoli.

Cum stă lumea și țara?

Ce trebuie să știm despre alegeri?

Toată țara este în fierbere pentru alegerile cari se apropie. După svonurile sosite dela București alegerile cele mari pentru statul țării se vor face între 25—28 Mai. Când scriem acestea șire terminul, nu este încă publicat, dar la orice întâmplare mai târziu nu vor putea avea loc.

Ce însemnătate au alegerile parlamentare, peste tot?

Foarte mare! Ele sunt votul țării, glasul mulțimilor, cari printrânsele își hotărăsc soarta lor viitoare. Din alegerile parlamentare ies cărmuitorii norodului, a celor ce croiesc dările, statoresc venitele și cheltuielile statului, dau armata și au în mână binele pământesc al nostru, al tuturor. Deputații și senatorii pe cari îi trimitem noi în Parlamentul dela București, sunt trimbița prin care răsună în fața Tronului voința națiunii. Printr'ânșii ne spunem noi, mulțimile, cuvântul nostru, în locul de unde se cărmuește țara. Prin reprezentanții noștri noi dăm mână de ajutor Regelui nostru, să poată conduce la bine și la fericire statul, care ne apără viața și avutul.

Deci votul nostru este un lucru foarte mare. El este un drept fără seamăn, căci printr'ânșul noi înșine ne lucrăm norocul și soarta în această țară binecuvântată de Dumnezeu.

Votul este, tocmai de aceea, nu numai un drept ci și o datorință, tot așa ca și datorința de a ne hrăni și de a ne îmbrăca. Cine nu se folosește de drepturile sale, este dușmanul său, al părinților, al fraților și al copiilor săi din neam în neam.

Având acest drept trebuie să ne și știm folosi de dânsul. Căci altfel votul este ca o unealtă pe care n'o cunoști și nu ști s'o întrebunțezi. Vai de cosașul, care nu știe cum se ține coasa de topoariște și cum se prinde plugul de coarne! Acela moare de foame în mijlocul livezii...

Noua lege electorală.

Alegerile parlamentare în fața cărora ne găsim acum, se fac după noua lege electorală, votată de curând, în primăvară, și publicată în »Monitorul Oficial« (foaia țării) din 27 Martie 1926, nr. 71. Ea se deosebește mult de legile electorale de până aci. De aceea trebuie s'o cunoaștem, căci altminterlea ne vom căi foarte rău mai pe urmă. Cu atât mai vârtos că ea prevede și pedepse pentru cetățenii cari nu se înfățișează la datoria lor de alegători.

Cine are drept de vot?

Drept de vot au toți cetățenii țării, de orice limbă ar fi ei, anumit bărbații, cari au împlinit 21 de ani. Femeile n'au drept de vot.

Pentru Camera (la alegerile deputaților) votează toți cetățenii cu 21 de ani împliniți, iar pentru Senat votează numai cetățenii trecuți de 40 de ani.

Trebuie să se știe însă, că vot numai aceia pot da, cari sunt luați în listele electorale și au certificate de alegători. Fără de acestea orice încercare de a vota este zadarnică! Așa prevede legea.

Mai însemnăm aci, că membrii consiliilor comunale și orășenești, votează deosebit și pentru senatorul sau senatorii prevăzuți a fi aleși de către numitele consilii.

N'au drept de vot: cei ce stau sub tutorat, cei judecați pentru crime, pentru fapte rușinoase sau pentru fapte împotriva statului, cei judecați la pierderea drepturilor politice, cei cari s'au subtras dela asentări, cei ce țin case păcătoase. Soldații de sub drapel încă nu votează.

Unde se face votarea?

În fiecare județ este un birou electoral, în fruntea căruia stă primul președinte, sau președintele tribunalului. Acest birou se îngrijește de tipărirea și împărțirea certificatelor de alegători, primește candidările, face cercurile de votare și ia toate măsurile pentru alegerile din județul său.

În fiecare județ se fac apoi atâtea cercuri

de votare, câte sunt de lipsă după numărul locuitorilor, mai bine zis al votanților. Cercurile de votare sunt conduse de câte un judecător. La fiecare cerc votează cam 3000 de alegători.

Biroul județean este dator să vestească cu 15 zile mai înainte, cari comune și orașe unde trebuie să se înfățișeze la vot?

Cum se depun candidările?

Candidările se fac pe liste, fiecare partid își are lista lui, cu atâtea candidați, câți deputați, alege județul. Candidații la deputăție trebuiesc ceruți de cel puțin 20 de alegători cei pentru senatori de 10. Cererile de candidare se fac la Biroul electoral județean, cam în felul cum s'a făcut candidările la alegerile comunale, în termen de 10 zile dela publicarea alegerilor. (Duminecile sau sărbătorile nu se socotesc în acest termen).

Câte zile țin alegerile?

Alegerile de deputați țin 1 (una) zi, celea de senatori 3 zile. Între alegerile de deputați și între celea de senatori trebuie să fie un timp de odihnă de 2 zile. Pentru senat mai întâi, în ziua primă, se alege senatorii votului universal (cei votați de toți alegătorii trecuți de 40 de ani). Județul nostru, Târnava mică, alege un senator. În ziua a doua se alege senatorii votați de consiliile comunale și orășenești (Județul Târnava mică 1). În a treia se alege senatorii camerelor și ai universităților.

Votarea.

Votarea începe la ceasurile 8 dimineața și se urmează până la 8 seara. Dacă ar mai fi alegători și după ora 8 seara, votarea trebuie să meargă mai departe și în noapte, dar la nici un caz nu poate trece peste ceasurile 8, din dimineața următoare.

Votarea însăși se face în căsuli (gherete) ca și la trecutele alegerile comunale și agricole. Judecătorul, după ce i-ai dat în mână certificatul de alegător, îți dă în schimb o coală de hârtie, pe fețele căreia sunt tipărite listele candidaților cu semnele partidelor. Tu te duci cu hârtia în gheretă, acolo cauți semnul pe care-l dorești, și apeși ștampila pe el, sau lângă el. Hârtia astfel votată o dai judecătorului, împăturată astfel ca pecetea pusă de tine să nu se vadă!

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Cântec de primăvară.

Câmpule cu albe flori,
Tu ai frați, tu ai surori,
Soarele te încălzește
Norul negru te umbrește,
Fericit ca tin' nu este!

Codrurile cu frunza deasă
Tu ai soartea cea aleasă,
Dimineața când te scoli
Tu ești frunze, tu ești flori,
Cu capul scldat în nori.

Câmpule și codrurile
Când vă cântă mierlele
Pe toate potenile,
Ferițiți ca voi nu sânt
Nime, nime, pe pământ!

Fărăgău

TEODOR A. BOGDAN.

În potriiva beției.

I.

„Omul cât ar fi de bun, beția-l face ne-bun“. Pornind dela acest adevăr, dorința tuturor oamenilor pricepători trebuie să fie stărpirea beției. Unii învățați s'au și gândit la născocirea unor leaouri, pe cari bându-le cei pătimiși să capete greață de beuturi spirtoase. Alți învățați vreau să scornească o materie de altoire (vaccin), cu care altoind pe bețiv, acesta iarăș să fie cuprins de greață când ar gusta beutura spirtoasă.

Nu-i vorbă, aceste ar fi mijloace minunate de a lecu pe omul deprins cu darul suptului, dar pricina e că anul nu poate umbla tot cu leacurile în buzunar, ori tot pe la doftori să-l altoiască. Și tocmai pătimașul mai degrabă alunecă la „un ciocan de rachiu“ în cărciuma lui Ștrul, decât după leacuri în potică, bineștiind că până în ziua de astăzi cărciumele sunt mai dese decât poticele și ceva mai ieftine. Astfel ajungem la înțelepciunea veche, că precum de binele copiilor trebuie să grijească părinții, astfel de binele cetățenilor trebuie să grijească înalta Cărmuire a țării, prin legi și ordonanțe (porunci) potrivite.

Înainte de război, Ungaria era una din țările cele mai bătuite de alcoolism. Mai ales Maramurășul era năpădit de cărciumari perciu-

nați, ca de lăcuste, încât gazetari unguri ca Barta Mik'ós, au scris cu mare desnădejde despre primejdia Cazarilor (Iidovii năvăliți din Galiția). Dar prin 1905—1912 s'a deșteptat Cărmuirea din Pesta și a dat porunci, prin cari se mai înfrâna patima beției. În înțelesul acelor ordonanțe:

1. băeții sub 15 și fetele sub 14 ani erau opriți de a cerceta birturile. Birtașii, cari sufereau în localul lor astfel de băeți, ori fete, precum și părinții ori tutorii, cari dădeau voce acestor minori (nevrâstnici) să petreacă în cărciume, se amendau cu sume până la 100 coroane, ori cu închisoare până la 5 zile.

2. Pe credit (așteptare) nici un birtaș și nici un comerciant nu era permis să vândă beuturi în mic, decât până la suma de 4 coroane.

3. În apropiere (50 metri) de biserici și școale nu era permis a se deschide birt.

În decursul slujbelor dumnezeiești în apropierea bisericilor ori pe drumul unde se făceau procesiuni, în timpul procesiunii, toate birturile trebuiau să fie închise.

Știm din viață, că cel puțin în satele locuite de Români, ordonanța aceasta nu se cam lua în seamă. Birtașii evrei erau atotputernici și glasul preoților și învățătorilor noștri, cari protestau contra cărciumelor din preajma bisericilor și școalelor, trebuia să amuțească. Nici finanții, nici direcțiile financiare,

Votul tău nu-i bun, dacă împături coala cu numele tipărite înafară, sau dacă ai pus pecetea pe mai multe semne, ori dacă ai șters vre-un nume din listele tipărite pe coală.

Votul este universal. *Cine nu merge la vot se pedepsește cu 500 de lei!* Dacă ești împedecat de vre-o întâmplare, nenotocită în casa ta, ori de boală, trebuie să înștiințezi cu o zi mai înainte, ori chiar și în ziua alegerii, pe președintele care conduce votarea în cercul tău!

A spune cu ce listă, cu ce semn ai votat, e oprit de lege! *Votul e secret și nici judecătorul nu te poate sili să vatem acest secret.*

Cum se face socoteala voturilor?

Voturile date la cercurile de votare se adună de către judecător în fața bărbaților de încredere (doi delegați și doi subdelegați de fiecare partid, 4 de toți). *Voturile adunate la cercurile de votare, se trimit la Biroul județean, care le trimite la București, la Biroul central electoral, care stă din 5 membri însărcinați prin tragere la sorți, dintre cei mai înalți judecători ai țării.*

Voturile dela cercurile de votare trebuie să plece la județ în cel mult 24 de ceasuri dela încheierea votării. *Județele trimit voturile la București numai decât, căci Biroul Central trebuie să-și isprăvească lucrările în timp de 8 zile dela ziua alegerilor!*

Socoteala voturilor se face pe țara întreagă. Se adună toate voturile date pe același semn în întreaga România. Mai mulți deputați capătă acel partid, care era mai multe voturi în toată țara. Partidul care are 40 la sută din toate voturile, acela capătă de 2 ori atâția deputați cât toate celelalte împreună. *Voturile rămase, adică locurile de deputați rămase după socoteala majorității, se împart între celelalte partide în măsura voturilor pe cari le-au primit ele.*

Deputații se împart pe partide din listele votat după locul de întâietate pe care l-au avut candidații pe liste. Mai întâi se declară ales capul de listă, apoi al doilea, al treilea și așa mai departe, dupăcum dictează numărul voturilor primite de semnul pe care sunt votați candidații.

Legea așa este alcătuită, încât toate partidele cari au primit voturi să capete deputați, în măsura voturilor date în toată țara.

nici miniștrii nu le dădeau nici o ascultare binevoitoare.

5. Mai era ordonanță, care pedepsea cu amendă în bani până la 50 coroane pe acela, care se prezenta în public în stare de beție și făcea scandal (gălăgie, turburare).

6. Birtașii, care unui om beat li dădeau mai departe beutura spirtoasă, erau amendați în bani până la 100 coroane. Dacă de repetite ori se făcea vinovat de această călcare de lege, i-se lua dreptul de licență (breveta) pe timp de 3 luni până la 1 an.

In numărul viitor vom vedea cum se combătea patima beției în vechiul regat al României.

GAVRIL TODICĂ

Vinderea ouălor în țări străine. Ca ori și ce marfă, astfel și ouăle nu se pot vinde în țări străine, fără să se plătească vamă. Ministerul de finanțe a trimis tuturor caselor de vamă dela marginea țării un ordin, în înțelesul căruia dela 1 Mai și până la 30 Septembrie pentru fiecare ou vândut peste graniță trebuie să se plătească vamă câte 1 Leu, iar dela 1 Octomvrie și până la 30 Aprilie, de fiecare ou se plătește vamă câte 3 Lei.

După 8 zile dela alegeri, Biroul central electoral dela București publică numele deputaților reușiți, așa că la județe ajung deputații cei votați în județele lor.

La Senat aceia ies aleși, cari au mai multe voturi la semnul lor.

Ce mai e nou în politică?

Toată politica din țara noastră e cuprinsă acum de fiorii alegerilor. Partidele își încheie acum listele de candidați, ca să le poată depune la tribunale, fiindcă alegerile s'au statorit pe ziua de 25 Mai pentru Camera și pe 28 Mai celea pentru Senat.

Partidul guvernului a publicat în toaia sa dela Cluj, capetele listelor pe cari le va depune în Ardeal. În lista publicată de ziarul »Biruința« nu se cuprind județele cu Unguri, bagseamă fiindcă în capul acelor liste sunt frunțași de ai Partidului Unguresc. Cu acest partid adică și cu Sașii, guvernul a încheiat învoială de colaborare (de mergere împreună) în alegeri. Astfel Ungurii și Sașii votează pe semnul generalului Averescu.

Naționali și Țărăniștii merg mână în mână.

După multe sfaturi la București Conducătorii Partidului Național au ajuns la o învoială cu conducătorii Țărăniștii, în înțelesul căreia acestea două partide votează pe același semn. Țărăniștii au primit în Ardeal 3 capete de listă, iar Naționali 2 capete de listă în Basarabia. Asupra celorlalți candidați din țară, mai ales din vechiul Regat, se vor înțelege partizanii pe județe. Incuviințarea acestor liste o are un comitet dela București, în fruntea căruia stau dd. Maniu și Mihalache.

Adunarea dela Sânmărtin.

Organizația din Târnava mică a Partidului Național a ținut o mare adunare la Diciosănmărtin, în ziua de 18 Aprilie. Adunarea a condus-o Păr. Dr. Victor Macaveiu, iar cuvântări au ținut candidații în frunte cu Păr. Dr. Coltor și câțiva țărani și meseriași isteți. Au fost de față multe delegații de prin sate. În suflete mare. Adunarea s'a încheiat cu o horă voinicească, jucată de flăcăii satelor din jur. Tot acolo s'a ales și noul Comitet județean al Partidului.

Candidații în Târnava mică.

Partidul Național-Țărănesc:

La deputăție: 1. Dr. Ioan Coltor, canonic în Blaj; 2. Ilarie Holom, avocat în Dumbrăveni (Ibașfalău); 3. Dr. Ioan Bianu, avocat în Blaj; 4. Const. Mușlea director de bancă în Mediaș. Semnul (național țărănist), un cerc, așa ○.

La Senat: 1. Dr. Victor Macavei canonic, pentru votul universal; 2. Dr. Romul Boila, profesor universitar în Cluj pentru votul consiliilor comunale și orășenești.

Lista Partidului Averescan are în frunte pe I. Gr. Păucescu; numele celorlalți încă nu-l cunoaștem. În urma înțelesului (pactului) încheiat între guvern și minorități, Ungurii și Sașii au făgăduit că votează cu lista guvernamentală. Ungurii au candidat pe această listă pe Dr. Barabás Béla, avocat în Diciosănmărtin. Semnul, linii în formă de stea ><

Lista Liberală încă n'o cunoaștem. Semnul o linie |

Frați săteni gazeta voastră este »UNIREA POPORULUI«, Blaj, Jud. Târnava mică.

DE PRIN SATE,

Din comuna Asinip.

Nu e anul încă decând am văzut în Asinip o drăguță producție teatrală a elevilor școlii primare.

A doua zi de Paști încă s'au predat frumoase piese teatrale, dar de data aceasta au jucat elevele și elevii cursului de adulți, cu concursul încă alor 4 băieți dintre cei mari ca: tânărul cantor Ioan Ferean, I. Gruia, A. Hirceagă și Silviu Cordea.

Domnișoara învățătoare s'a pregătit cu 3 piese bine alese cari au plăcut mult poporului. S'a jucat mai întâiu »Cinel Cinel« de Alexandri în care au stârnit mult râs »moș Sandu« și »Graur« cu strigătele lor, ba și mai mare a fost râsul când »Graur« se juca de-a »Baba oarbă« cu fetele și în loc de fată a prins pe coconu »Sandu«. Țin să laud pe *Traian Ferean*, care a jucat rolul lui »Graur« și pe *Gheorghe Hopârtean* cu rolul »moș Sandu«. *Maria Mocan* în rolul »Floriceii« ne-a cântat frumos »Nu știu ce am de tot oftez«. Apoi drăguțe au fost »Smărăndița« și »Tincuța« predate de: *Rozalia* și *Iudita Gruia*.

În piesa »Două surde« au jucat: Silviu Cordea, Iudita Macarie, A. Hârceagă, Elenuța Ferean și I. Gruia.

Mai la urmă, a fost piesa »Arvinte și Pepelea« predată de *Ioan Ferean* și *Gruia*. Toată lauda o merită și aceștia doi. Apoi șiretul de »Pepelea« când a venit cu frânghia și cu traista plină cu haine ude fost-a iarăși râs și voie, pecând »Arvinte« turba de mânie că acesta își întinde zdrențele în casa lui.

Afară de piesele teatrale, a instruat Dșoara cu 2 cântări plăcute ca: »Luninița« și »Badio pentru ochii tăi«.

Public a fost numeros; afară de cei din Asinip au mai fost mulți lăturemi din satele vecine cari toți s'au dus cu impresie bună, promițând că ori de câte ori vom mai face asemenea producții, tot deauna vin.

Lăudăm deci pe tinerii teatraliști împreună cu conducătoarea lor Dșoara *Silvia Cordea* și îndeosebi gândul bun al dânzei, care încă decând pregătea acest teatru, a spus: »oricât de puțin va fi venitul curat, îl vom da *Institutului Recunoștinții din Blaj*«. Cu suprasolvirile dela d. notar T. Lipovan 60 L., d. păr. Sântimbreaan 50 L. și Dșoara inv. S. Cordea 50 L. totalul venitului curat s'a ridicat la 1020 L., care sumă în aceste zile s'a și trimis la Blaj.

Unul din cei de față.

Trasul vinului în sticle. Vinul dacă s'a învechit, nu se mai ține în butoaie, căci își pierde din bunătate, ci se trage în sticle.

Despre un vin se zice, că e vechiu dacă a trecut cel puțin de trei ani. În acest timp vinul capătă un miros plăcut i-se zice: parfumul sau buchetul vinului.

Vinul ce se trage în sticle trebuie să fie limpede, să se fi isprăvit fierberea și să nu se mai formeze drojdii.

Sticlele în cari se trage vinul, trebuie bine spălate cu apă caldă și sodă. Dacă este în ele murdărie ce nu se poate scoate prin spălare, se întrebuintează petriș sau boabe de porumb.

Dupăce s'au spălat sticlele se umplu cu vin, lăsând loc gol pentru dop și câțiva milimetri sub dop. Dopurile trebuie să fie bune și întregi. Înainte de punere dopurile se înmoale în vapori de apă fierbinte.

Sticlele umplute se păstrează culcate, ca vinul să fie în atingere cu dopul și astfel să-și țină umed și umflat și să nu poată intra aerul.

Știrile Săptămânii.

Clasa IV pe trenuri. Incepând cu ziua de 1 Maiu trenurile noastre vor avea și clasa a patra, și anume vagoane de mărfuri închise, cu bănci. Prețul călătoriei pe clasa a patra va fi jumătatea biletului de clasa a treia.

Mari serbări naționale la Timișoara. În ziua de sf. Gheorghe Bănățenii au avut mari serbări naționale în Timișoara. Primarul orașului Roma a dăruit adevărat orașului Timișoara o statuie a Iupoaiței, așa cum se află ea în Roma. Povestea adevărată spune, că întemeietorii orașului Roma au fost Romulus și Remus, doi frați pe cari i-a lăptat o lupoaică. Cum și noi Românii suntem urmașii lui Romulus și Remus, primarul orașului Roma a trimis acum și Timișorenilor o copie a statuei Iupoaiței dela Roma, pentruca să-și aducă aminte și bănățenii, că nu Constantinopolul ci Roma este mama noastră adevărată. La această sărbătoare au luat parte și domnii miniștri Goldiș și Trancu-Iași.

† Canonicele S. Ciceronescu. Dumineca trecută a murit la Oradia-Mare în vârstă de 64 ani canonicul Samuil Ciceronescu, care a fost un om foarte harnic și muncitor, dar care n'a prea făcut multă vâlvă în jurul său. Teologia a studiat-o la Viena, a fost o vreme și profesor la școala normală de învățători din Oradea, iar din 1909 canonic. Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Unde dai și unde creșpă! Ne aducem aminte, că în anul trecut Kemal Pașa, stăpânul Turcilor, dase o poruncă aspră supușilor săi: Nimenia să nu mai poarte fesuri, ci numai pălării ca europenii! Porunca asta a făcut multă supărare între Turci. Aceștia tare și-au mai jelit vestitele lor căciuli roșii, dar dela o vreme s'au împăcat cu soarta și acum poartă pălării, ca toată lumea. Mai mare a fost însă supărarea pentru fesurile turcești în țara... Cehului! Da, da, nu zâmbiți, în țara Cehilor. Păi, cum? Ce să-i doară capul pe cehii lui Masaric, că Turcii nu mai poartă fes? Iată cum: fesurile turcești erau fabricate cea mai mare parte în Ceho-Slovăcia! Fabricii întregi din țara asta nu lucrau altceva până acum, decât fesuri pentru Turcii din Asia mică și din Ierusalim. Iar porunca lui Kemal Pașa le-a stricat, așa tam-nesam, toate rosturile. Pentru cine să mai facă Cehii fesuri, dacă Turcii au bolunzit și s'au lăsat de portul lor strămoșesc? Lovitura dată de Kemal în capetele cu fesuri, a pocnit tocmai la *Straconița*, în Slovăcia! Ce mai jale și tânguiri. Și câte blesteme au plecat spre Angora! Noroc, că Albanezii, cari încă sunt purtători de fesuri, nu ascultă de Kemal și așa vagoanele cu fesuri dela *Straconița* din Boemia, pleacă azi spre Albania și Slovacia se mângăie cu mai puțin câștig.

Noul episcop al reformatilor din Ardeal. Ungurii de legea reformată din Ardeal și-au ales de curând un episcop nou, în locul celui răposat. Nou alesul este *Dr. Alexandru Makka* din Cluj, pe care M. Sa Regele Ferdinand l-a întărit în Scaunul său, după ce alesul episcop a făcut jurământul de credință către Tron în ziua de 29 Aprilie.

Altoirea împotriva vărsatului. În multe părți ale Ardealului acum se face altoirea copiilor mici împotriva boalei de vărsat. Se întâmplă însă că multe mame nepricepute se feresc să-și ducă copilașii la doctorul care face altoirea, prin ceace fac o mare prostie. Se știe că vărsatul este o boală foarte primej-

dioasă, de care în timpurile mai vechi mureau sute și mii de copii, ori rămăneau însemnați pe toată viața. Azi însă este în potrivă vărsatului un leac foarte bun, care ferește de boală pe copiii altoiți. Prin urmare, la o anumită vârstă, toți copiii trebuiesc altoiți, căci altminterea sunt în neîncetată primejdie de a fi uciși ori sluteți de vărsat. În orașul Cluj și aiurea, mamele cari nu s'au dus cu copiii la altoit, au fost greu pedepsite. Așa se va face cu mamele de pretutindeni, dacă nu se supun legii, care nu vrea alta, decât mântuirea copiilor de primejdia vărsatului. Fiți cumiți mamelor și nu vă împotriviți unei legi bune!

O moștenire de 25 milioane lei. Un jidănaș din Cernăuți, sărac ca vai de el, suflă la teatrul din Cernăuți, a primit zilele trecute înștiințarea, că a murit unchiul său din Chicago (America), lăsând o avere de 100 de mii de dolari. După ce nu sunt alte rudeni, jidănașul nostru va încasa nu peste mult frumoasa sumă de 25 milioane lei, socotind dolarul în 250 lei.

Focul dela spitalul din Iași. În ziua de 26 Aprilie la orele 12 din noapte s'au aprins uzina, spălătoria, bucătăria și casa mașinilor dela spitalul Sf. Spiridon dela Iași. Pagubele trec de 20 de milioane lei.

O familie frumoasă. Cetim în gazetele franțuzești o veste, pe care am vrea să o cunoască tot poporul românesc. În 22 Aprilie, familia Duperber Gakière și-a botezat al 20-lea copil. Din aceștia 20, trăesc astăzi 17, și anume 14 feciori și 3 fete. Ce bine i-a prins tatălui și mamei această familie numeroasă, mai ales în vremea războiului, când și cel mai mic copilaș era de ceva folos, poate să înțeleagă fieștecine. Comuna Meteren, unde locuiește această familie, încă a avut mult de suferit în vremea bătăii; ce noroc însă pe familie, că tatăl, care e zidar, a învățat și pe copilul cel mai mare, care e acum de 26 ani acest scump meșteșug, după ce s'a întors dela războiu, a cumpărat numai materialul de lipsă, și ei amândoi au zidit casa.

Trebuie să mai știe cetitorii noștri un lucru: în Franța, când o familie are dela 12 copii în sus, însuși episcopul merge să boteze pe copiii, cari se nasc după acesta.

Maior degradat. Maiorul intendent Zaharescu a furat mai mulți bani dela militarie, adevărat, mai bine zis, a înșelat administrația militară din București. Consiliul de război l-a pedepsit cu închisoare de 5 ani și cu degradare.

Zilele trecute s'a făcut această degradare pe platoul cazarmii Malmaison, fiind de față detașamente din toate trupele garnizoanei, delegatul comendurii și numeroși ofițeri. După cetirea sentinței, goarneau au sunat degradarea, iar un plutonier a rupt epoleții maiorului.

Comorile lui Alexandru Impărat. Cine n'a auzit povestea lui Alexandru Macedon, fiul lui Filip Crai și al Olimpiadei, cel care care s'a bătut cu furnicile și a pătruns până la Porțile Raiului, unde l-au oprit arhanghelii cei cu săbiile de foc? Alexandru Impărat a trăit aievea și a biruit întreg Răsăritul până în India lui Por Impărat. Un stăpânitor atât de mare e firesc să fi avut și bogății foarte mari, scumpeturi neprețuite și tot felul de pietrii nestimate. Popoarele din Asia mai vorbesc și astăzi de comorile lui Alexandru Macedon. Și se spune că acestea scumpeturi au fost ascunse în alvia unui râu din drumul dela India spre Persida. Rușii se pregătesc acum să trimită în Asia de mijloc un comitet de învățați, cari să caute după comorile lui Alexandru Impărat și, de le-or găsi, să le

aducă la Petrograd. Pe semne Bolșevicii se găesc în mare strâmtoare de bani, dacă umbli după potcoave de cai morți...! Să nu pățească însă și ei ca englezii cari au desgroptat pe Faraonul Tutankamon. I-a lovit blăstămii cel din veacuri bătrâne al mortului și s'au prăpădit toți câți au scormonit după scumpeturile de demult. Te pomenești că și Alexandru Macedon și-o fi bosconit bine comorile când le-a îngropat.

Lepră în Mehedinți. În Strehaia, lângă Mehedinți, s'a descoperit un caz de lepră. Bolnavul a fost dus la spital și de acolo la Izmail unde este un spital anume pentru leproși.

Sămănăturile compromise la Brăila și Covurlui. În județele Brăila și Covurlui frigul din primăvară a nimicit sămănăturile de toamnă așa că oamenii an fost siliți să samene a doua oră.

Casa strigoilor în Țara nemțescă. Înșătuțelul Friedrichsheim din Silezia prusiană s'au petrecut de curând o mulțime de ciudățenii. În marginea comunei este o casă cercetată de strigoii. Casa asta avea nume slab încă din vremuri vechi. Stăpânii casei n'aveau odihnă de duhurile necurate. Noaptea se auziau lovituri neîncetate de bolovani în pereți și'n ușă. Căsenii se dedaseră dela o vreme cu acestea semne și nu se mai nelinișteau. Vecinii însă încunjurau cât puteau „casa strigoilor”. În săptămânile din urmă însă, duhurile au început să-și facă chiar de cap. S'au apucat cu grosu de hora lor ciudată și neînțeleasă. Toată noaptea, ba și ziua, răsună dupăituri prin podul casei, lovituri în pereți și urlete pela ferești. Scaunele se mișcă, se ridică în aer și se bat de grindă. Parcă ar fi un danș de diavoli nevăzuți. Acestea semne înspăimântă nu numai pe oameni, ci și pe dobitoacele de pe lângă casă. Cănele când aude bocăniturile în pereți urlă a primejdie și fuge de acasă, iar mâțele se sgârcesc de frică și caută apărare la oameni.

Veștile despre această casă cuprinsă de duhuri au pătruns în toată Silezia. O comisie de oameni învățați din orașul Breslau a sosit la Friedrichsheim, să cerceteze ce se întâmplă în „casa strigoilor”.

Olandezii au făcut mari ovași României. La Societatea Națiunilor delegata României este domnișoara Văcărescu, care a fost săptămânile trecute în Olanda, unde a ținut mai multe conferințe despre România. Olandezii au rămas foarte încântați de cele auzite și au bătut în palme și au strigat: Trăiască România!

Vom trăi cel puțin 140 de ani. Așa ne spune vestitul doctor Voronoff dela Paris, care a încercat să înlocuiască glandele stricate ale oamenilor bolnavi cu glande de ale maimuțelor. El a făcut până acuma peste 2000 de astfel de operații, cari au succes toate. Urmasii ar fi, spune doctorul Voronoff, că în urma operațiilor sale viața omenească s'ar prelungi cam până la 140 de ani.

Iarăși împotriva rochiilor scurte. Episcopul din Hoarlem (Belgia) a dat o pastorală prin care oprește femeilor de a mai intra în biserică cu rochiile scurte, fără mâneci și cu gâtul gol. Totdeodată oprește și ciorapii de colorarea pielii.

Cât petrol s'a produs în România. Un inginer din Câmpina a arătat că dela anul 1857, de când s'a produs primul vagon de petrol în România, s'au produs cu totul 3 milioane de vagoane de petrol. Dacă toate acestea vagoane s'ar lega de un tren, acesta ar fi de 28 de mii de kilometri de lung.

Biserica catolică în China și Japonia. Singura biserică lătită pe întreg rotogolul pământului este fără îndoială biserica catolică. În China de pildă sunt 54 de episcopi catolici, 2817 preoți, dintre cari 1132 sunt Chinezi. Călugări sunt 3771 dintre cari 2732 Chinezi. În seminariile sunt 701 teologi, toți Chinezi, iar în școlile pregătitoare pentru seminariile sunt 1843 de elevi. Numărul catolicilor din China este de 2 milioane 277 mii 421.

În Japonia sunt 4 episcopi și un vicar apostolic cu 203 preoți, dintre cari 40 de inși sunt Japonezi. Credincioși sunt 84 mii 302. În Coreea sunt 90 de mii 307 catolici, având 7 vicariate apostolice și 97 de preoți, dintre cari 44 sunt Coreeni.

A murit mitropolitul Repta al Bucovinei. De ani de zile fostul mitropolit Vladimir de Repta al Bucovinei era în pensiu, fiind bătrân și bolnav. În ziua de 24 Aprilie moșneagul mitropolit și-a închis ochii pentru vecie. A fost român bun, care a știut să se lupte cu mult curaj împotriva guvernului austriac, care voia să desnaționalizeze pe Românii din Bucovina. Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii!

Câtă bere beau Germanii. Se știe că cei mai mari băutori de bere din toată lumea sunt Nemții. În 9 luni din anul 1925 (adică din 1 Aprilie până în 31 Decembrie) în Germania s'au hăut în total 37,422,939 hectolitri de bere, în preț de peste 2 miliarde bani de aur. (Un hectolitr face 100 litri, s'au 10 ferii). Setea Germanilor a crescut grozav mai cu seamă dela război încoace. De atunci ei beau în fiecare an cu câte 25 la sută mai mult decât în anii premergători. De-o merge tot așa, ei se dau azi mâine la Oceanul Atlantic și-l dau gata! De era bere apa mării din acel ocean, ei de mult l-ar fi și secăt...

În Japonia s'an sinucis 300 de fete. Este în Japonia o credință deșartă, care spune că fetele născute în anul „hino-uma”, care se repește tot la 61 de ani, vor fi nefericite în căsătorie. Astfel se explică, cum anul acesta fetele mari născute în acel an s'au omorât, ori dacă nu, apoi s'au hotărât să nu se mai mărite. Nu mai puțin de 300 de fete și-au pus ele însele capet vieții din această pricină.

Falsificatori de bani la Brașov. Niște ovrei din Brașov s'au apucat să facă bani de hârtie. Și-au cumpărat mașini din Franța și fabricau hârtii cehoslovace de câte 10 coroane, precum și hârtii românești de câte-o mie de lei. Cu acești bani mincinoși spurcăciunile de falsificatori se duceau pe la târgurile de vite și înșelau pe țărani. Mai mulți săteni au fost greu păgubiți. Poliția a dat de urma ticăloșilor și ei au fost duși, legați în fiare, la București.

Se nasc tot mai puțini copii. De după război încoace în unele părți ale țării nașterile sunt tot mai rare. Femeile, sfătuite de moașe și de doctori fără conștiință, au început să introducă și la noi obiceiul Șvabilor din Banat, de a nu avea decât un singur copil. Dar acesta este un păcat de moarte, păcat strigător la ceruri după răzbuire, asemenea omorului, pentru care Dumnezeu pedepsește foarte aspru pe astfel de femei, atât în lumea aceasta cât și, mai ales, în lumea cealaltă. Este un păcat împotriva lui Dumnezeu, care poruncește să nu ucizi, și nu face deosebire între omor de om mare și de copil ori făt al pântecelui. Un păcat față de biserică, căreia îi răpim prin această credincioșii, și un păcat față de țară și neam, cărora le răpim și omorăm cetățenii.

Chiar de aceea preoți, legiuitori și judecă-

tori deopotrivă ar trebui să pășească, cu toată hotărârea și puterea, împotriva acestei fărâdelegi, pedepsind cât se poate de aspru pe femeile, fiare sălbatice, cari sunt în stare să făptuiască astfel de păcate, dar mai ales pe moașele și doctorii fără de Dumnezeu cari le ajută întru îndeplinirea acestui omor.

De altfel de foarte multe ori femeile aceste plătesc cu viața această fărâdelege, ori dacă scapă, rămân bolnave o viață întreagă.

† **Elena Barna n. Rațiu**, preoteasă văduvă în Bicazul ardelean—*Telec*, după multe și grele suferințe, împărtășită fiind cu sf. taine ale celor ce se pregătesc pentru viața de veci, și-a dat blândul său suflet în mâinile Domnului Luni, în 5 Aprilie, și a fost înmormântată în 7 Aprilie 1926. *Fie-i țărâna ușoară!*

† **Eugen Aurel Nicola**, fiul Dnei Văd. Maria Nicola din Blaj, a adormit în Domnul la vârsta de 21 ani la „Clinica” din Cluj, în ziua de 22 April. Rămășițele pământești ale răposatului au fost aduse acasă, unde li-s'a făcut o înmormântare frumoasă în ziua de 24 April. *Odihnească în pace!*

PETUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	8	Lei	75	b.
1 liră sterlină „ „	1135	„	—	„
1 dolar „ „	253	„	50	„
1 franc elvețian „ „	50	„	50	„
1 liră italiană „ „	10	„	30	„
1 franc belgian „ „	10	„	50	„
1 coroană cehoslovacă se plătește	7	„	70	„
1 zlot polonez se plătește cu	28	„	—	„
1 dinar se plătește cu	4	„	45	„
1 leva „ „	1	„	77	„
1 marcă aur se plătește	61	„	—	„
100 coroane ungare se plătește cu	—	„	37	„

Cum umblă vremea.

În Europa. Prin Rusia de miază noapte e tot rece. Termometrul arată 9 grade frig. În părțile de miază zi căldura s'a ridicat aproape 23 grade. Ploi multe au căzut prin Anglia și Rusia.

În România. Cerul a fost mai mult senin. Călduri până la 34 grade. Vânt ușor dela miază-zi-răsărit. Vânt mai puternic prin Moldova și Basarabia.

Se prevede cerul noros, ploi și vânturi potrivite dinspre miază-zi-răsărit apoi căldură.

Cunoștințe folositoare.

Luțerna.

Cel mai bun nutreț pentru vite este luțerna. O putem da vitelor atât verde cât și uscată. Și vitele o mănâncă cu poftă, se îngrășă și se întăresc. Plugul îl pot purta mai ușor și moșia se lucrează la vreme.

Încă înainte de aceasta cu două mii și cinci sute de ani, luțerna a fost socotită una dintre celea mai alese plante de nutreț.

Oamenii din vremurile vechi, dinaintea Domnului Hristos, cunoșteau lucerna și o întrebuințau foarte mult pentru hrănirea vitelor.

Lucerna, care azi se samănă pe la noi, a fost adusă din Asia mică. În vremea veche Asia mică se numia și *Media*. De aici și numirea luțernii de *Medicago sativa*, numire pe care o folosesc învățații în cărțile lor.

Din Asia a fost adusă mai întâi în Grecia, încă pe vremea lui Alexandru Makedon.

Din Grecia strămoșii noștri Românii au trecut-o în Italia, iar împăratul Iuliu Cezar a dus-o în Franța. De aici a trecut în Anglia. Mai

apoi s'a întins și în răsărit. În România încă se cultivă din vremurile celea mai vechi.

Luțerna este o plantă înrudită cu fasolea și mazărea. Are rădăcina lungă, care se vârtă adânc în pământ. Un fir de lucernă de 3-4 ani poate avea rădăcina lungă și de 6 metri.

Cotorul luțernei crește până la un metru. Frunzele sunt din câte trei foițe de formă lungureață, iar florile sunt albastre și seamănă foarte mult cu florile de fasole, sau de mazărea. Sunt însă mai mici.

Fructul este o păstaie subțire, lungă și învârtită ca un sfredel. Sămânța e mică, galbenă și de forma bobului de fasole.

Luțerna crește bine în ori ce pământ. Nu-i plac locurile, cari n'au mai fost arate, nici locurile băltoase.

Pământul în care se samănă luțernă trebuie să fie afânat și văros. Se samănă de obicei după porumb, cartofi sau sfeclă. Pământul cu aceste plante, prin prășire, se curăță de buruieni și luțerna crește bine.

Luțernă după lucernă nu e bine să samănăm, căci pământul se prea secătuește.

În același loc samănăm luțernă numai după ce au trecut dela spartul lucerniștii cel puțin atâția ani cât a ținut luțerna ce a fost samănată mai întâiu.

În grădinile cu pomi încă nu se samănă luțernă, pentru că n'are destulă lumină ca să crească și rădăcinile ei strică pomilor luându-le hrana.

Pământul în care vrem să samănăm luțernă, îl arăm adânc încă de toamna. În chipul acesta lucerna poate să-și vâre rădăcinile ușor prin pământ în jos.

Se samănă ori singură, ori printre păioase de toamnă sau de primăvară. Când se samănă printre păioase, de obicei se seamănă cu 10-12 zile după răsărirea păioaselor.

Păioasele: grâu, secară, orz, ovăs, printre cari voim să samănăm luțerna, e bine să fie ceva mai rare, ca lucerna să nu fie înădușită.

Luțerna samănată singură, adeseori suferă din cauza vânturilor și a secetei și poate pieri. Sămânța trebuie să fie sănătoasă și curată. Să nu cuprindă sămânță de torțel, care e cel mai mare dușman al luțernei.

Toamna se samănă luțerna în 15 August și 1 Octombrie, iar primăvara, dacă se samănă printre păioase de toamnă, timpul samănatului este 1 și până la 15 Martie, iar printre păioasele de primăvară se samăni prin Aprilie.

Sămănatul se face sau cu mașina sau cu mâna. Mai bun este sămănatul cu mâna. Dar fiind sămânța mică, e bine să se amestece cu nisip mărunt, să nu scape la asvârlit într-o parte mai mult, într'alta mai puțin.

La un pogon se samănă 12-15 kg. sămânță. După sămănat se grapă cu o grapă de spini, apoi se tăfălugeste.

Pentru ca luțerna să țină mult și să se poată cosi de 2-3 ori într'un an trebuie îngrijită într'una. În fiecare an cel puțin odată, primăvara, trebuie grăpată. Prin grăpare mușchii și alte ierburi se rup și luțerna poate să răsufie mai ușor. Grăpatul se face numai pe timp uscat.

Mușuroaiele de soboli încă trebuiesc împrăștiate. În chipul acesta luțerna va crește totdeauna bine și va da folos mult.

Legea pentru pășunile comunale din 1910 obligă pe săteni, ca a patra parte din pășunea comună să o samene cu luțernă.

Până la războiu aceasta lege s'a ținut cu sfințenie și în toate pășunile comunale a patra parte era samănată cu lucernă. Sămânța de lucernă o împărțea Statul și tot Statul trimetea sătenilor și cărțicelele, în cari se scriau tot felul de lămuriri cu privire la foloasele ce pot să tragă din cultivarea luțernei.

Azi nu se mai ține seamă de aceasta lege

și urmarea e, că sătenii în cele mai multe părți n'au cu ce să-și țină vitele. N'au nutreț de ajuns. Vitele slăbesc și nu pot să-și lucreze bine nici moșiile.

Chiar pentru aceea azi când prin legea agrară sunt pășuni comunale în toate satele să se samene luțernă în a patra parte din ele, să samene sătenii și în moșiile lor, căci luțerna este cel mai bun nutreț ori îl dăm vitelor verde, ori îl uscăm și facem fân.

IOAN POP-CAMPIANU

Bogațiile noastre...

Cetitorii se vor aștepta, ca sub titlul de sus vreau să înșir ce comori are România noastră. Dar nu, pentru că acestea le-au descris foarte frumos scriitorii noștri, atât de frumos cum nu se mai poate.

Am cetit zilele acestea întâmplarea I. P. S. S. Patriarhului Miron Cristea dela Senat, unde spune, în ce chip se prădează pădurile României de către străini și Românii noștri nu se împărțeseră de nici o para chioară din bogățiile țării lor, cel mult își pot tăia din pădure câte un toiag de pribegie. Am cetit și despre comorile ce le are România în aur, argint, aramă, cărbuni, ba chiar și diamante, și sârman Românul nostru își tânjește zilele.

Cetim în fiecare săptămână cât e prețul aurului și argintului, și în părțile Ardealului unde se scot aceste scumpe metale, bănuie cea mai neagră sărăcie. Pădurile le taie și le vând străinii, iar Românul trebuie să cerșască dela străin lemne de doage și de cercuri, cu cari să cutreere țara.

Ar zice cineva, că toate acestea sunt vorbe de placă, durere înse, că sunt adevărate.

Dar să revin iarăși la vorba de mai înainte. Am zis mai înainte, că străinii ne duc bogăția din țară și nu ne lasă nimic. Să vedem ce ne lasă. Mai zilele acestea am cetit o statistică pe cât de ciudată, pe atât de dure-roasă.

Anume în rând cu firezele de prin păduri, cari prăpădesc pădurile seculare și golesc codrii mândrului Ardeal, de altă parte lucră fără încetare fabricile de spirt, acele iaduri de unde se răspândește în lume spirtul și cu el imoralitatea, hoțiile și toate relele. Aceste fabrici anual înghit sute și mii de vagoane de cereale din gura celor flămânzi și în schimb le dă otrava omoritoare de suflete și trupuri omenești.

Iată aci vă prezent acea statistică interesantă. Județul Alba după numerotația populației din anul 1921 are 214,961 suflete și în anul 1925 fabricile de spirt au pus în vânzare 1,327,285 Higrade de spirt, iar cu căldările sau fier 19,833'68 Litri rachiu, care socotite cu un preț mijlociu de 60 Lei Higr. reprezintă suma de 80,827,680 Lei într'un an numai pe spirt și rachiu. Unde mai este apoi berea și vinul, ce sau consumat?

Aceasta înse nu e destul, mai avem ceva, omul când bea mai trebuie să și pipe. Tot în anul 1925 în Județul Alba s'a vândut tabac în preț de 46,658,853 Lei; hărății de țigarete de 6,494,850 Lei și aprinjoare în preț de 6,794,183 Lei sau în total 59,947,886 Lei adică

sinoizeci și nouă milioane nouă sute patruzece și șapte mii optsute optzeci și șase Lei! Dacă ambele aceste sume le adunăm, ne dă suma de 140,775,566 Lei la un popor de 214,961 suflete.

Iată fraților unde zac „bogațiile” României.

Străinii ne jăfuesc comoara țării și în schimb ne pun sărăcia în grumazi, ne scot

din pungă și cel din urmă ban cu afurisita de beutură și cu puturosul de tabac.

Este lege, care oprește ca crișmele să fie deschise în Dumineci și sărbători și dacă oarecare crișmar este arătat, că a ținut crișma deschisă, îl pedepsește fără milă, dar dacă vinde în Dumineci și sărbători și chiar în timpul când preotul slujește sf. Liturghie, n'am auzit ca cineva să fie pedepsit. Controla se face ca ușile să fie închise, iar nu că să vând în ele.

Multe nenorociri a dat peste această Țară, dar una dintre cele mai afurisite este beutura și multe boli și-au aflat leacul, dar de leacul acestei boli încă nu s'a putut da, oare până când?

Cu acestea încă n'am terminat, tot în Județul Alba în cursul anului 1925 s'a încassat impozit pe lux și cifra de afaceri Lei 8,356,894'56.

Această sumă, adaugându-se la cea de mai înainte, vom avea: Lei 149,132,460'—.

Fată de aceste dări așa zicând de bună-voie, avem dările directe pe anul 1925, anume:

dare de pământ	9,806,011'46
„ „ casă	2,303,375'42
„ după-negoț	12,619,294'20
„ „ meserii (profesional)	1,850,475'69
„ „ venite (global)	2,117,267'—
darea funcționarilor	6,114,040'08

Total Lei 34,810,463'85.

Din aceste dări, afară de darea funcționarilor, care se încasează anticipative (înainte), sunt aproape jumătate neîncassate, cu tot aparatul executorial. Vedeți dar fraților, ce sume mari încasează cu executor, și ce fără executor, de bună voie! E mare deosebirea.

După aceste să vedem, ce dă Statul pentru toate Instituțiile publice și pentru toți funcționarii inclusiv armata aflătoare în acest Județ. În anul 1925 conform bugetului este prevăzută suma de Lei 97,992,786'13.

Un om cuminte se îngrozește cetind aceste cifre și îi vine să nu mai creadă. Toată lumea se tânguie, că nu are bani. Dacă într'o comună le trebuie o biserică, unde locuitorii să laude pe Dumnezeu, trebuie să facă colecte. Dacă le trebuie să facă o școală, unde să se lumineze, trebuie să facă colecte, iar dacă legea le impune, locuitorii trimit fel de fel de deputații dela Pretore până la Ministru, plângându-se că preotul, ba învățătorul vrea să le pună sărăcia după cap. Dacă le trebuie însă o crișmă comună, onoratul Consiliu comunal ce frumos știe să motiveze hotărârea, că „comuna fiind săracă, fără nici un izvor de câștig, cu unanimitate hotărăște să se zidească crișma comună, cu atâtea și atâtea sute de mii Lei....” Când cetim hotărârile comitetului parochial în cauze bisericesti și școlare, tot cinstitul comitet, aproape tot aceleași persoane hotărăsc de pildă pentru ca să se închidă cimiterul cu gard de nuiele, ca să nu între porcii: „având în vedere că în lada bisericii nu sunt bani, iar poporul este sărac, închiderea cimiterului se amână pe mai târziu...” Foarte bine motivate. În cazul prim cu crișma comună, dacă nu sunt bani, comuna, ia împrumut dela cutare bancă, sau dela cutare fabricant de spirt, cu condiția ca spirtul pentru comună să-l cumpere numai dela el. Pentru biserică și școală nu se află împrumut (!)

Cu ocaziunea recenzământului am umblat aproape toate comunele din județ și am putut cu durere constata, că în multe comune n'am văzut biserică, nici școală, dar crișmă comună este, și încă de zid, acoperită cu țiglă și închisă cu scânduri. Aici Dumnezeu nu poate avea un altar, dar lui Iuda i-au ridicat, și zilnic își are închinătorii.

Să mergem puțin mai departe, dacă avem

lipsă pentru cutare scop de binefacere, se fac colecte publice și private, se aranjază baluri și petreceri cu taxe destul de frumoase, se cheltuie zeci și sute de mii pe costume, pudre și parfumuri, și după petrecere se face bilanțul, dacă nu cu perdere, atunci abia cu câte 3000—6000 Lei venit.

Dacă drumurile și podurile ne sunt rele, nu le putem repara, că nu sunt bani, sau nu-i aprobat bugetul și trebuie să așteptăm cu anii, până când trecătorii peste poduri cad în râu și peste drumuri nu pot trece cu carăle.

Am amintit la început, că în județ sunt 214,961 suflete; fiecare suflet să contribuie la an numai cu prețul unei țigarete Lei 1'50

cu prețul unei deți de rachiu Lei 3'—

cu prețul unei cutii de aprinjoare Lei 1'50

vom realiza la an un capital de Lei 6×214961 de Lei 2,289,766

și acest capital numai în 10 ani fără dobânzi va prezenta 12,897,660 Lei.

Ce nu s'ar putea face cu această sumă? Dacă lumea însă s'ar abținea dela rachiu și fumat, multe miserii ar dispărea, atunci n'ar trebui să colectăm pentru spitalul Moților din Abrud, și nici școli nu ar sta cu ani de zile neisprăvite, ca de pildă care liceul de stat „Mihai Viteazul” din Alba-Iulia, după doi ani încă n'a ajuns sub coperiș.

Aceste date sunt dintr'un județ sărac, care totuși are 11 fabrici de spirt, dar ce va fi în județele Timișoarei, Brașov, Sibiu, etc. unde populația e cu mult mai numeroasă?

Dacă numai jumătate din sumele încassate pe rachiu și tabac s'ar folosi spre scopuri filantropice, s'ar putea zidi în fiecare județ spitale sanatorii, școli, biserici etc. fără colecte.

Atunci n'am putea vedea spitale și sanatorii fără medici, școli dărăpănate fără învățători și comune fără biserici.

Soartea funcționarilor ar fi mai de trăit, vaza lor s'ar ridica și nu iar compătimi publicul, cum se întâmplă azi, pentru că un cerșitor la colț de stradă d. e. din Brașov căpătă zilnic mai mult, decât un funcționar cu 10—15 ani de serviciu și cu 8 clase liceale.

Cu multă durere în suflet mă gândesc, că ce va fi de noi, dacă starea aceasta de lucruri va dăinui și mai departe?

Oare care va fi omul acela providențial, care să abată norodul dela prăpastia, pe a cărei povârniș a apucat?

În fine trebuie să încheiu, cu toate că încă ar fi multe de amintit, cu dorința ca cineva din cetitorii celor scrise mai sus să mă desmintă, și eu aș dori să rămân un mincinos.

MOȘUL.

Poșta gazetei.

D-lui Victor Moldovan, agronom, Fundătura. — Numele comunei se poate schimba în felul următor: Consiliul comunal să țină o ședință în care să se pună în discuție numele comunei, aducându-se înainte motivele (pricinile) pentru cari satul dorește să aibă alt nume; în consiliu să se propună numele cel nou și să fie primit de sfetnicii comunali. Despre decurgerea ședinței și despre hotărâri să se ia proces verbal (protocol) în regulă, apoi consiliul să facă o petiție adresată Ministerului de interne, care petiție, dimpreună cu procesul verbal despre numele nou, se va trimite Oficiului pretorial al plasei de care Vă țineți, cu rugămintea ca pretura să Vă înainteze cererea la Minister. În felul acesta puteți avea nădejde întemeiată să scăpați de o numire neplăcută pentru comuna DVoastră. Ministerul va ține seama de dorința reprezentanților poporului.

Ioan Proșteanu I. P. F. Am primit Lei 60'— restanța de pe 1925. Pe 1926 nu aveți plătit nimic.

Aurelia Șerban, C. Am primit lei 75'— abonamentul plătit până în 31 Oct. 1926.

Of. parochial, Șteiu. Am primit Lei 150'—

Nicolae Maniu, Sada-gura. Am primit Lei 100'— din care am trecut pe 1925 Lei 30'— iar 70 Lei pe 1926.

Filon Hărășan, G. Am primit 120 Lei.

Ioan Turc, Cipău. — Am primit abonamentul pe 1925 Lei 120'— și pe 1926 Lei 150'—

Alexandru Grindean, N. Am primit abonamentul pe anul 1925 Lei 120.— iar pe 1926 Lei 150.— Foia noi o trimitem regulat.

Gavril Căudea, B. Am primit restanța de pe 1925 și pe 1926 Lei 150.—

Of. parohial, Bichigiu. — Am primit Lei 360.— Leon Tărnăvean. H. Am primit Lei 1200. — pentru următorii abonați: Asan Lupu, Zaharie Hârșan I. I. a Gorii, Ilie Fărcaș I. S. Zaharie Fărcaș I. I. R. Alex. Pop. a P. I. I. Dumitru Fărcaș I. V. I. D. Ioan Fărcaș I. Z. a F. Pompeiu Lupu I. Isidor, Ioan Fărcaș a F. C. Ghigan Eugen, S. Am primit Lei 90.— pe 1924 iar 120 Lei pe 1925 abonamentul plătit până la 31 Dec 1925.

Păr. I. Zinulescu, T. Am primit Lei 150 din care am trecut pe 1926 Lei 30.—

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Primăria orașului de reședință, Blaj.

Nr. 1240 1926.

Publicație de licitație.

Se scoate la licitație publică în ziua de 1 Maiu 1926 ora 11 a. m. în localul Primăriei orașului de reședință Blaj, — continuarea pavajului sectorul de trecere din orașul de reședință Blaj pe șoseaua județeană — Roșia de Secaș între km. 0—0.325. Lucrările de manoperă.

Licitatia se va ținea în ziua de mai sus la ora și locul indicat cu oferte închise și sigilate în patru colțuri.

Lucrările sunt următoarele:

Circa 320 metri patrați pavaj, gros de 7—9 cm. din piatră de granit încărcat în nisip de 2 cm. gros și 15 cm. grosime beton la 1:3:5: în subsol din ciment portland, iar pe de margini cu piatră brută, — după cum e și cea precedentă.

Intregul material necesar se va preda de oraș antreprenorului la fața locului.

Se recere ca doritorii să depună oferte închise și sigilate iar pe plic să fie scris: „Ofertă pentru continuarea pavării străzii Regina Maria” și se vor înainta Primăriei orașului de reședință Blaj până la data de mai sus.

Ofertele sosite cu întârziere nu se vor lua în considerare.

În ofertă se va arăta punctuos prețul unitar per metru patrat și suma totală în cifre.

Se va respecta întocmai legea contabilității publice art. 72—83.

Informațiuni se pot vedea zilnic între oarele oficiale la Primăria orașului de reședință Blaj.

Blaj, la 24 Martie 1926.

(171) 1-1

Primar: Șt. Dragoș.

Cine dorește marfă bună, să cerceteze cu încredere depozitul de piele a lui **IOAN BLAGA** din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă inteligentă și străină, accesorii pentru pantofari

Prețuri scăzute! — Marfă bună!

(111) 5

Locuri de casă

de vânzare în Blaj. În vecinătate fostei casine ungurești sunt de vânzare 10 locuri de casă. Condițiunile vânzării se pot afla în cancelaria fabricii de spirt alui

Jacob Mendl

4-4(114)

Publicațiune.

Primăria comunei Feisa aduce la cunoștință generală că în ziua de 6 Iunie va esarânda crășma comunală și prăvălia provăzută cu aranjament modern plus 3 odăi de locuit cu 2 pivniți și ghețar de beton culină de vară, magazie de fier, grajd, șopru, șură, 2 cotețe și grădină de legumi, prin licitare publică pe timp de 3 ani începând cu data dela 1 Iulie a. c.

Prețul de strigare 4900 Lei. Vadiu 10%.

Licitatia se va face prin strigări conf. cu legea cont. publice art. 71—84. Condiții mai detaliate se pot vedea la primăria din Feisa.

Feisa la 15 April 1926.

Nicolae Hodárnău primar. Maurițiu Kelemen notar.

(170) 1-1

Nicolae Baciu

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghețe și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghețe simple din material tare.

(124) 16-52

Atelier de pantofărie modernă și ortopedică, în curte la

IOAN BLAGA

sub conducerea

DLUI GEORGE GADA,

absolvent al mai multor cursuri de specialitate în bransa pantofăriei, diplomat în ortopedie.

Se execută prompt și pe lângă garanță orice lucru în bransa pantofăriei. — Se garantează și pentru cele mai gingașe picioare.

(162) 3-?

ALLO, ALLO... VINE ELECTRICA LA BLAJ!

La firma HENRIC TRENCŠINER

au sosit celea mai moderne și mai elegante

CANDELABRE pentru prânzitoare, odăi de lucru și cancelarii. dela celea mai simple și mai ieftine până la celea mai luxoase.

CANDELABRE de sticlă, de porțelan, argint de china și alpaca.

LAMPE SIMPLE pentru birouri și mese de scris particulare. Magazin, bine asortat și inepuizabil

TOT ACOLO se încadrează tablouri, se pun geamuri la ferestre și se găsește orice marfă de sticlărie.

(157) 5-6.

Prețuri ieftine, serviciu prompt.

HENRIC TRENCŠINER, Blaj, Str. Regina Maria.

Casă de vânzare

Se vinde din mână liberă o casă în Blaj, Strada Regele Ferdinand, având 4 odăi și culină. Informațiuni da

Ioan Vancea

Str. Regele Ferdinand, Nr 46.

3-4 (166).

PLUGARI!

ECONOMI!

Cumpărați-vă unelte de plugărie dela fabrica de mașini

E. NICOLA

Aici se găesc vestitele pluguri „Bächer” din cel mai bun oțel,

Mașini de sămănat și de săpat

din material de clasa întâi și lucru trainic.

Aici se repară **Motoare**

Și ori ce fel de mașini economice, mori, tăietoare de nutreț și alte asemenea.

Se primește la forostuit: alamă fier, tuciu cu sudat.

151 6-?

De vânzare

Un motor de 6 H. P. de benzină și petrol, a fost folosit numai 6 luni, se află la **EMERICH MAYER** mecanic, Blaj.

Tot aici se primește pentru forostuit: tuciu, alamă roșie, alamă galbenă, bronz, aluminium, fier, oțel, capuri de motoare și alte lucruri.

6-6. (133)

RECLAMA

este sufletul comerțului